

Arrest

nr. 277 269 van 12 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 18 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN STALLE, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Beninse nationaliteit te bezitten en etnisch Saduno of Ajashe, behorende tot de Yoruba stam, te zijn. U bent geboren op X1988 te X, de hoofdstad van de Republiek Benin. U bent praktiserend moslim.

Op 17 jarige leeftijd werd u door uw vader uitgehuwelijkt aan uw neef, (...), met wie u gedurende zeven jaar in Obalinde samenwoonde. Na verschillende miskramen te hebben gehad, beviel u op 11 februari 2014 van een dochter (...). Enige tijd na de geboorte van uw dochter stierf uw echtgenoot. Vier jaar later

liet u uw dochter bij de familie van uw overleden echtgenoot en keerde terug naar de woning van uw vader in Kokoye. Niet veel later dwong uw vader u te huwen met een andere man, S.(...) F.(...), wat u weigerde te doen. Omwille van de druk van uw vader nam u intrek in het huis van uw moeder in Saduno. Wanneer u daar verbleef, smeedde u een plan met de zus van uw moeder in te stemmen met uw huwelijk tot een permanente oplossing werd gevonden.

Uw laatste woonplaats in Benin voor uw vertrek op 25 mei 2018 was Sakuba, in Porto Novo waar u een tweetal maanden, samen met S.(...) F.(...), de man aan wie uw vader u uithuwelijkte en zijn drie andere vrouwen woonde. Bij aanvang werd u hartelijk door hen verwelkomd, maar na enige tijd, ontweek hij u en werd u gebruikt als huisvrouw. U verklaart ook door hem mishandeld te zijn geweest en ten gevolge van de mishandeling een miskraam te hebben gehad. U probeerde tevergeefs terug te keren naar uw familie. U werd verplicht in het huis te blijven en u mocht, met uitzondering van de zus van uw moeder, met wie u een plan beraamde om te ontkomen, geen bezoek ontvangen. 24 mei 2018 verliet u het huis van S.(...) en ging u naar het huis van de zus van uw moeder in Saduno, alwaar u de smokkelaar ontmoette. 25 mei 2018 verliet u Benin, gebruik makend van een deel van het geld dat u door S.(...) werd gegeven en het geld dat werd verkregen uit de verkoop van juwelen van uw tante.

Voor uw reis maakte u gebruik van een van de smokkelaar verkregen document om per vliegtuig vanuit Contonou rechtstreeks naar België te komen. Na uw aankomst in België op 25 mei 2018 werd u door de smokkelaar achtergelaten in Brussel Noord en na twee dagen daar te hebben vertoefd, benaderde u een jonge man uit Togo, B.(...) K.(...), aan wie u uw situatie uiteenzette. De Togolese man zei u enkel te kunnen helpen indien u met hem zou huwen. Aangezien u niet wist waar u was en hoe u verder moest, accepteerde u. Aangezien hij u niet naar zijn woonst kon brengen, bracht hij u onder bij een vriend waar hij u soms kwam bezoeken en u ook zwanger werd. 20 december 2018 ontdekte u bij de dokter dat u een miskraam had. 15 januari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. 13 oktober 2019 beviel u te Luik van een tweeling: (...) en (...), van wie B.(...) K.(...) de vader is.

Bij terugkeer vreest u door uw vader te zullen worden vermoord omdat u uw man verliet. U haalt geen afzonderlijke vrees aan in hoofde van uw dochters (...) en (...).

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) aktes van erkenning op naam van uw dochters (...) en (...), opgesteld op 2 oktober 2020 te Brussel en (2) een annex 19ter, aanvraag van een verblijfsvergunning voor een familielid van een burger van de Europese Unie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten om te ontkomen aan het door uw vader gearrangeerde huwelijk met S.(...) F.(...). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw voornoemd motief niet aannemelijk heeft weten te maken, waardoor ook uw vrees bij terugkeer naar Benin door uw vader te zullen worden vermoord omdat u uw echtgenoot verliet, niet geloofwaardig is.

Er dient vooreerst opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw woonplaatsen allesbehalve eensluidend en duidelijk zijn. U verklaart voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) twee weken voor uw vertrek op 25 april 2018 in Agata-stad in de wijk Matisa te hebben gewoond. U gevraagd of u toen uw land [Benin] verliet, stelt u Benin te hebben verlaten op 25 mei 2018 en de laatste maand bij een

vriend van uw tante te hebben verbleven. Gevraagd waar, stelt u dat niet te weten. Gepeild naar de stad of het dorp, stelt u dat het eveneens in Agata was. Voor Agata, Matisa verbleef u gedurende een maand bij de man aan wie uw vader u uithuwelijkte in de wijk Sadonio, eveneens in Agata. Daarvoor verklaart u bij uw moeder in Sadonio, in de stad Agata te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 februari 2021 op het CGVS stelt u in Saduno/Sadonio Porto Novo te hebben gewoond en dan te zijn vertrokken naar de plek Sakuba waar u met de meneer trouwde. Gevraagd hoe lang u daar woonde, geeft u aan er niet langer dan twee maanden te hebben gewoond. Gepeild naar uw laatste woonplaats in Benin vooraleer u het land verliet, antwoordt u in Sakuba te hebben gewoond. Om bevestiging gevraagd daar twee maanden voor uw vertrek naar België te hebben gewoond, geeft u aan er ongeveer twee maanden te zijn geweest. U voegt toe Benin op 25 mei 2018 te hebben verlaten. Bovendien geeft u aan niet elders in Benin, ook niet tijdelijk, te hebben gewoond (zie notities dd. 25/02/2021, p.8). Teneinde zekerheid te verkrijgen met betrekking tot uw reële levensomstandigheden in Benin, worden de door u aangehaalde verblijfplaatsen nogmaals overlopen. U gevraagd of u na uw geboorte in Saduno in Porto Novo woonde, antwoordt u bevestigend en voegt u toe daar altijd op hetzelfde adres te hebben gewoond. Om meer informatie gevraagd, geeft u aan dat Saduno een soort van wijk is in Porto Novo en er '7.5' op de muur stond geschreven van het huis waar u woonde en de straat bekend staat als 'Saduno straat'. Gevraagd naar uw huisgenoten, stelt u er met uw moeder en de broer van uw moeder te hebben gewoond. Vervolgens geeft u aan dat het een meisje betreft en u er bijgevolg met uw moeder en de zus van uw moeder woonde. Gevraagd of u met uw broers en zussen woonde, geeft u in eerste instantie aan er alleen met een vrouw [de zus van uw moeder] en uw moeder te hebben gewoond. U nogmaals gevraagd of uw broers en zussen in hetzelfde huis woonden, geeft u aan dat uw broer ook in hetzelfde huis woonde maar hij ook wegging voor uw vertrek (zie notities dd. 25/02/2021, p. 9). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u samenwoonde met uw vader, stelt u eerst niet bij uw vader te hebben gewoond. Gevraagd of u nooit bij uw vader woonde, geeft u aan bij uw vader te hebben gewoond voor hij u dwong om met iemand te trouwen. U voegt toe lang bij uw vader te hebben gewoond maar niet te weten hoe lang. Gevraagd hoe het komt dat u niet meer bij uw vader woonde, stelt u dat u niet langer bij uw vader woonde omdat hij u met iemand wilde laten huwen die u niet wou. Op de vraag tot wanneer u bij uw vader woonde, antwoordt u 'volledige tijd' bij uw papa te zijn gaan wonen en het niet zo duidelijk was voor u. Om herhaling gevraagd, geeft u aan dat uw vader u 'de eerste tijd' met iemand heeft laten trouwen, met wie u samen ging wonen en met wie u een kind had dat overleed, waarna u wegging en 'met een andere persoon die meer ouder dan ik, dan ben ik weggelopen van thuis' (zie notities, p. 11-12). **Hieruit blijkt dat u gedurende lange tijd met uw vader heeft samengewoond wat u nali te vertellen wanneer u werd gevraagd naar uw woonplaatsen in Benin vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit het land.** Daar nog steeds geen duidelijkheid werd verschaft met betrekking tot de periode dat u zou hebben samengewoond met uw vader, wordt gevraagd waar uw vader woont, waarop u stelt dat hij van voor uw geboorte tot nu in Kokoye woont. Gevraagd of u in eenzelfde huis woonde met uw vader, geeft u aan samen met uw vader te hebben gewoond voor u bent vertrokken. U erop gewezen niet te hebben aangegeven in Kokoye te hebben gewoond, verklaart u voor uw vertrek bij de tweede man te hebben gewoond wanneer de zus van uw moeder u pas heeft geholpen – waarmee u geen antwoord geeft op de vraag. U nogmaals gevraagd of u samen met uw vader in hetzelfde huis woont, antwoordt u samen met uw vader in hetzelfde huis in Kokoye te hebben gewoond. U ermee geconfronteerd eerder niet te hebben verklaard in Kokoye te hebben verbleven, herhaalt u voor uw vertrek in Kokoye te hebben gewoond met uw vader. Gevraagd of u voor uw vertrek in Kokoye woonde bij uw vader, antwoordt u in Kokoye te wonen. Gevraagd of u daar woonde voor uw vertrek uit Benin, antwoordt u het volgende: 'Voor ik was getrouwd, woonde ik met mijn papa. Toen ik met mijn eerste neef trouwde, toen hadden wij een kind en hij was overleden. Dan pas wilde hij mij met een andere man laten trouwen. Hij is ouder dan ikzelf. Dan ben ik naar mijn mama gegaan in Saduno en daar ben ik gebleven. Daar heb ik samen met de zus van mijn moeder iets gepland. Dan pas hebben we iets gepland tussen de zus van mijn moeder om tijdelijk te accepteren. De zus van mijn moeder zou me helpen om alles...' Het dient opgemerkt dat voorgaande verklaringen werden afgelegd in het bijzijn van een tolk Yoruba-Nederlands en er sprake was van communicatiemoeilijkheden tussen protection officer en tolk waardoor werd besloten om over te schakelen naar het Engels. Er werd u echter op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U heeft echter geen opmerkingen overgemaakt waardoor u wordt geacht om in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud en voorgaande inconsistenties onverminderd blijven gelden.

Na overschakeling naar het Engels en om zekerheid te verkrijgen wat betreft de reeds afgelegde verklaringen, wordt u nogmaals gevraagd om te vertellen waar u van uw geboorte tot uw vertrek uit Benin heeft gewoond, waarop u antwoordt geen twee maanden in Sakuba te hebben gewoond voor u het land

verliet. Gevraagd met wie u daar woonde, stelt u daar te hebben gewoond met de tweede man waarmee u van uw vader gedwongen diende te huwen. Dienaangaande dient opgemerkt voor de DVZ te hebben verklaard één maand bij de man aan wie uw vader u uithuwelijkte, in Sadonio wijk, Agatate hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10). **Uw verklaringen omtrent de exacte verblijfplaats en de duur van uw verblijf aldaar zijn bijgevolg niet consistent.** Vervolgens gevraagd waar u woonde vooraleer u naar Sakubo verhuisde, stelt u bij uw moeder in Saduno/Sadonio te hebben gewoond (zie notities dd. 25/02/2021, p. 13-14). Op de vraag of u elders in Benin woonde, antwoordt u 'Ik woonde toen in Kokoye met mijn vader, met de eerste man, voor hij stierf. Nadat de man overleed, keerde ik terug om bij mijn vader te wonen. Toen hij een gearrangeerd huwelijk wilde doen met de man, die ik eerder uitlegde, rende ik weg om te wonen. De periode van het geregeld huwelijk dat niet geschikt was voor mij, besloot ik te plannen met de zus van mijn moeder geen bezwaren te hebben tegen het huwelijk, voor ik het land verliet'. **Hiermee duidt u echter geenszins of u elders woonde in Benin en slaagt u er bijgevolg wederom niet in een helder antwoord te geven op de vraag waardoor u geen zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden in Benin, waarin de door u geschetste vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden.** Derhalve gevraagd wanneer u bij uw moeder woonde, geeft u aan lange tijd bij uw moeder te hebben gewoond maar u de data niet te kunnen herinneren. Ook gevraagd of u bij uw vader in Kokoye ging wonen wanneer u huwde met uw eerste man, geeft u aan bij uw vader te zijn geweest en wanneer hij het eerste huwelijk regelde, naar uw man te zijn verhuisd. Daar nog steeds geen verhelderend zicht wordt geboden op uw verschillende verblijfplaatsen in Benin, wordt u nogmaals gevraagd alle plekken van uw geboorte tot uw vertrek uit Benin te geven, waarop u stelt in Obalinde – een plek die eerder niet werd vermeld – in het huis van M.(...) [uw eerste echtgenoot] te hebben gewoond. Benadrukt te beginnen bij uw geboorte, stelt u zichzelf voor – en aangespoord om chronologisch en niet fragmentarisch te vertellen waar u na uw geboorte in Porto Novo heeft gewoond, verklaart u eerst bij uw vader in Kokoye te hebben gewoond alwaar uw vader het huwelijk met uw neef (...) regelde, met wie u ging u gedurende 7 jaar samenwoonde in Obalinde. Gevraagd waar u nadien woonde, verwijst u naar een paar miskramen die u die periode had en naar de geboorte van uw kind (...) op 11 februari 2014. Minder dan een jaar na de geboorte van uw dochter overleed uw echtgenoot (...) waarna u terugkeerde naar het huis van uw vader. Vervolgens zei uw vader niet langer dan twee maanden later dat hij een andere persoon voor u vond waarmee u kon trouwen. U zei echter tegen uw vader dat het niet ok was om meteen te trouwen en u tijd nodig had. Vooraleer u terugkeerde naar het huis van uw moeder had u veel discussies met uw vader. Ingetrokken bij uw moeder, beraamde u een plan met de zus van uw moeder: u zou namelijk instemmen met het plan van uw vader om te trouwen met een welvarend man en intrekken bij die man, om vervolgens verder te bekijken wat u zou kunnen doen. U voegt nog toe dat u geen keuzemogelijkheid had en uw moeder niet durfde tussenkomen in de situatie. De man met wie u diende te huwen, gaf u vervolgens 2 miljoen CFA (zie notities dd. 25/02/2021, p.15) Daargelaten dat u geen antwoord geeft op de vraag, kan ook bovenstaande niet overtuigen (zie infra). Dienaangaande dient ook opgemerkt dat u ook wat betreft het tijdstip van overlijden van uw eerste echtgenoot (...) tegenstrijdige verklaringen aflegt waardoor de door u geschetste levensomstandigheden in Benin wederom niet geloofwaardig zijn. Zo stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS enerzijds dat hij een maand na de geboorte van uw dochter (...) (dd.11/02/2014), in april 2014 na een korte ziekte stierf, anderzijds dat er minder dan een jaar tussen de geboorte van uw dochter en zijn overlijden, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat hij overleed op 15 oktober 2016 (zie notities dd. 25/02/2021, p. 21). U hiermee geconfronteerd (en de datum u eveneens in het Frans medegedeeld), stelt u – na te hebben aangegeven de datum te hebben begrepen – dat het toen moeilijk was om u veel dingen te herinneren en er dingen waren die u echt niet begreep wanneer u naar de assistent ging om informatie te verkrijgen over de situatie. U voegt toe niet zeker te zijn of het 2016 was en er informatie is die u op die datum niet duidelijk was, die u werd gezegd via de assistent die u had – een antwoord waarmee u kant noch wal raakt. U nogmaals gevraagd waarom in uw eerste interview staat neergeschreven dat (...) in 2016 stierf, antwoordt u 'Het is enkel wanneer hij stierf, na een maand, het is wanneer ik het wist. Het is me nog niet duidelijk. Ik wil weten is het 2016 dat mijn man stierf?'. U wederom om een verklaring gevraagd voor het vastgestelde verschil wat betreft de overlijdensdatum van uw eerste echtgenoot, geeft u aan toen misschien niet zeker te zijn geweest aangezien u die periode niet te duidelijk was en u voegt toe u de precieze datum niet te herinneren (zie notities dd. 25/02/2021, p. 30). Daar u de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weet uit te klaren, blijft ze onverminderd gelden en wordt ze meegenomen in de beoordeling van uw verzoek. Met uw eerste echtgenoot (...) woonde u gedurende 7 jaar samen in Obalende, Porto Novo. U verklaart voor uw huwelijk met uw vader in Kokoye te hebben gewoond aangezien het traditie is bij uw vader te verblijven tot u officieel aan uw echtgenoot wordt gegeven. Gevraagd of u voor uw huwelijk bij uw moeder woonde, stelt u van uw geboorte tot uw huwelijk met (...), bij uw vader in Kokoye te hebben gewoond, tezamen met uw oudere broer en zussen – corrigerend naar oudere broer en twee jongere broers. Hieruit blijkt dus dat u vanaf uw geboorte tot uw huwelijk met (...) wanneer u 17 jaar (of zoals voor de DVZ verklaard, 19 jaar) oud was bij uw vader in Kokoye woonde,

terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde altijd op eenzelfde adres in Saduno in Porto Novo te hebben gewoond met uw moeder (zie supra).

Aangenomen dat u vanaf uw geboorte tot uw huwelijk met uw eerste echtgenoot (...) bij uw vader heeft gewoond, waarna u gedurende 7 jaar bij (...) woonde, dient opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen na het overlijden van uw eerste echtgenoot niet eensluidend zijn. Gevraagd waar u heenging nadat (...) stierf, stelt u terug te zijn gegaan naar uw vader. Op de vraag hoe lang u bij uw vader woonde, geeft u aan niet lang bij uw vader te zijn geweest en hij na ongeveer een maand (eerder: niet langer dan twee maanden, zie notities, p. 15) iemand anders, S.(...), begon voor te stellen waarna u besloot om weg te rennen naar uw moeder. U om bevestiging gevraagd dat u de plek van uw vader in Kokoye na een maand verliet en naar uw moeder ging, stelt u 'Het is niet een maand. Een maand nadat ik beviel van mijn dochter, een week passeerde, en mijn vader begon me voor te stellen.', wat voor verwarring, eerder dan duiding zorgt. U bevestigt dat (...) een maand na de geboorte van uw kind stierf, u terugkeerde naar de plek van uw vader in Kokoye en – gevraagd hoe lang u daar [bij uw vader in Kokoye] was vooraleer u naar de plek van uw moeder ging, stelt u 'binnen een week'. **Uw verklaringen over het tijdstip waarop het huwelijk met S.(...) u werd voorgesteld zijn allesbehalve eensluidend waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het geopperde huwelijk wordt aangetast.** Verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u na de dood van uw echtgenoot (...) nog vier jaar in Obalinde te hebben gewoond, vooraleer u terugkeerde naar uw vader in Kokoye (zie notities dd. 25/02/2021, p. 28). De reden dat u precies naar uw vader ging, is omdat u er eerder woonde. Dat u echter op de vraag waarom u na de dood van (...) terugkeerde naar uw vader, antwoordt te hebben moeten terugkeren naar het huis van uw ouders omdat uw man stierf, houdt weinig steek aangezien u nog vier jaar na de dood van uw echtgenoot in Obalinde woonde. Bovendien dient nogmaals te worden benadrukt voor de DVZ te hebben verklaard dat (...) op 15 oktober 2016 stierf, waardoor uw bewering nog vier jaar in Obalinde te hebben gewoond, nog minder steekt houdt. Gevraagd waarom u vier jaar na de dood van (...) terugkeerde naar uw vader, verklaart u toen gewoon te zijn bevallen en uw kleine baby niet te hebben kunnen achterlaten om terug te keren naar uw vader, waarmee u niet verklaart waarom u dat na vier jaar wel deed. U nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat het 'niets zo serieus' was, uw man net (vier jaar) overleden was en het moeilijk was om voor uw kind te zorgen. Er werd u gevraagd om het kind achter te laten en terug te keren naar uw vader. Gedurende die vier jaar verklaart u onderhouden te zijn geweest door uw schoonfamilie. Dienaangaande dient opgemerkt dat u elders verklaart dat uw vader, nadat u opnieuw intrek nam in zijn huis, niet langer dan twee maanden later zei dat hij een andere man voor u vond. U gaf echter aan dat het niet ok was om meteen te huwen en u tijd nodig had (zie notities dd. 25/02/2021, p. 15). Het blijkt echter dat u nog vier jaar in Obalinde heeft gewoond alvorens u terugkeerde naar uw vader waardoor uw argument dat het niet ok was om meteen te huwen, weinig steek houdt.

Voor uw huwelijk met S.(...) woonde u bij uw moeder en volgens uw verklaringen veroorzaakte uw vader u die periode veel problemen. Gevraagd naar deze problemen, vraagt u of wordt gepeild naar de reden dat u het huis van uw moeder verliet. U erop gewezen zelf te hebben aangehaald dat uw vader veel problemen veroorzaakte en gevraagd om over deze problemen te vertellen, antwoordt u erg vaag dat het probleem plaatsvond tussen uw moeder en vader en jullie zijn autoriteit niet in vraag mogen stellen. Gevraagd wat uw vader deed, geeft u aan niet precies te kunnen zeggen wat er gebeurde en hij als autoritair persoon geen neen aanvaardt (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27). Na al uw verblijfplaatsen in Benin tijdens het persoonlijk onderhoud te hebben overlopen, dient opgemerkt dat van uw verblijf van een maand bij een vriend van uw tante in Agata en een verblijf van twee weken in de wijk Matisa, in de stad Agata, zoals u voor de DVZ liet optekenen, niet langer sprake is.

Ook wat betreft uw overige verklaringen aangaande het gedwongen huwelijk waardoor u besloot Benin te verlaten, bent u tegenstrijdig. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de naam van de man aan wie u door uw vader werd uitgehuwelijkt, verklaart u dat hij S.(...) F.(...) heet, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat zijn naam T.(...) B.(...) is (zie notities dd. 25/02/2021, p. 13 en verklaring DVZ, vraag 15a). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u **in het Frans** aan op 25 april 2018 met S.(...) te zijn getrouwd, terwijl u voor de DVZ verklaarde op 10 april 2018 met hem religieus te zijn gehuwd (zie notities dd. 25/02/2021, p. 26 en verklaring DVZ, vraag 15a). Hoewel geenszins een exacte datum wordt verwacht, mag wel worden verwacht dat indien u exacte data geeft, deze overeenstemmen. U hierop gewezen, geeft u 10 april 2018 te hebben gezegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS – wat geenszins blijkt uit de notities. U bijgevolg nogmaals gevraagd wanneer u met hem [S.(...)] trouwde, geeft u (opnieuw in het Frans) weer een andere datum, namelijk 14 april 2018. Gevraagd hoe u die datum weet, verklaart u **die datum altijd te zullen herinneren en dat het normaal is dat u zich die datum herinnert**, wat verwondert daar u reeds drie verschillende data gaf. U

geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ op 10 april te zijn getrouwd, geeft u aan reeds te hebben proberen uitleggen geen duidelijk begrip van die datum te hebben gehad en pas te hebben beseft wat u zei nadat het u werd voorgelezen – waarmee u geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid weet goed te praten. U nogmaals hetzelfde gevraagd, stelt u er niet zeker over te zijn en u de datum die u net gaf te herinneren. Ermee geconfronteerd eerder tijdens het persoonlijk onderhoud 25 april als datum te hebben opgegeven, ontwijkt u de vraag en meent u niet te zijn gevraagd naar uw huwelijksdatum met S.(...). U besluit geen uitleg te kunnen geven voor uw uiteenlopende verklaringen (zie notities dd. 25/02/2021, p. 30-31).

Zoals eerder reeds aangehaald, heeft u verklaard dat de man met wie u diende te huwen u 2 miljoen CFA gaf om zijn huwelijksaanzoek te aanvaarden. U nam het geld aan omwille van de overeenkomst tussen uzelf en de zus van uw moeder om het huwelijk te laten plaatsvinden. Vervolgens verbleef u gedurende een tweetal maanden (voor de DVZ een maand) in het huis van uw nieuwe echtgenoot. U verklaart dat een deel van het geld werd gebruikt om het huwelijk te regelen en u de rest gebruikte om uw reis naar België te financieren (zie notities dd. 25/02/2021, p. 15). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw echtgenoot wanneer u hem verliet, u 2 miljoen CFA gaf om te houden. U voor de DVZ gevraagd waarom hij u dat gaf, stelt u dat hij het geld wou gebruiken om uw affectie te kunnen verkrijgen (zie verklaring DVZ, vraag 30 en vragenlijst CGVS, vraag 5). Hoe dan ook, spreekt het tot de verbeelding dat u, in de door u geschetste context van een gedwongen huwelijk door uw vader en mishandeling en seksueel geweld door uw echtgenoot, zelf zou hebben mogen beschikken over de 2 miljoen CFA die u werd gegeven.

Overigens dient opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er niet voor terugdeinst om uw verklaringen naar uw hand te zetten. Zo verklaart u voor de DVZ in verband met uw eerste huwelijk op 19-jarige leeftijd te zijn uitgehuwelijkt aan uw neef. In dat huwelijk moest u alleen koken, poetsen en gans het huishouden doen. Er werd toen geklaagd dat u lui was. Bovendien was uw echtgenoot gewelddadig en werd u door hem geslagen. Telkens u naar uw ouderlijk huis vluchtte, werd u door uw vader teruggebracht naar uw echtgenoot (zie verklaring DVZ, vraag 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS klinken uw verklaringen omtrent uw eerste huwelijk drastisch anders. U gevraagd om te vertellen over uw huwelijk met (...), stelt u blij te zijn geweest te huwen met (...) en dat het een gezonde samenlevingssituatie was. De periode dat hij leefde, zorgde hij voor u maar helaas nam de dood hem te snel van u weg (zie notities dd. 25/02/2021, p. 25). **Hieruit blijkt dat ook uw verklaringen wat betreft uw huwelijk met uw eerste echtgenoot niet oprecht zijn, wat uw algehele geloofwaardigheid aantast alsook uw verklaringen omtrent het geopperde gedwongen huwelijk in een ander daglicht plaatst.**

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent het gedwongen huwelijk, quod non, dient opgemerkt dat uw verklaring sinds twee jaar geen contact meer te hebben met uw familieleden in Benin, de door u geopperde vrees ondermijnt. U stelt na uw vertrek enkel contact te hebben gehad met de zus van uw moeder en haar op de hoogte te hebben gebracht dat u beviel van uw tweeling. Na hun geboorte op 13 oktober 2019 had u echter geen contact meer met haar, noch met iemand anders in Benin (zie notities dd. 25/02/2021, p. 32). **Echter, van een verzoeker om internationale bescherming die aanhaalt haar land te hebben verlaten omwille van een gedwongen en gewelddadig huwelijk en bij terugkeer vreest te zullen worden gedood, mag worden verwacht alles in het werk te stellen teneinde op de hoogte te blijven van ontwikkelingen wat betreft de aangehaalde vervolgingsfeiten, wat u heeft nagelaten om te doen.**

Tenslotte dient nog te worden gewezen op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op het CGVS en voor de DVZ. Bij de DVZ verklaarde u overigens uw dochter (...) bij een vriend van uw tante in Agata te hebben gelaten, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat uw dochter bij de broer van haar vader is. Gevraagd waarom ze daar is, stelt u dat er geen speciale reden is en het normaal was dat u uw dochter bij hen moest laten aangezien de vader de beslissingsmaker van elk gezin is. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, geeft u aan daar geen idee van te hebben. U voegt (uiteindelijk) toe dat (...) na de dood van (...) bij u woonde, tot u terugkeerde naar uw vader omdat u niet werd toegelaten om uw dochter mee te nemen (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27-28).

Ook met betrekking tot uw reisweg kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U stelt via de zus van uw moeder in contact te zijn gekomen met de smokkelaar. Waar u precies heenging, werd u niet verteld door de smokkelaar. Er werd u een document gegeven om u te verplaatsen naar eender welk land waar u interesse in had. Gepeild naar dat document, stelt u dat het geen echt document is maar een klein papier/kaart. U meent echter dat het geen paspoort is (zie notities dd. 25/02/2021, p.18). Dit verwondert daar u voor de DVZ verklaarde wel een rood paspoort te hebben ontvangen, waarvan u u de naam niet

herinnert, met een foto die u niet toebehoorde en u zich diende uit te geven als de echtgenote van de smokkelaar (zie verklaring DVZ, vraag 31). Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u met dat document deed, verklaart u dat het document dat u van de smokkelaar kreeg, een papier was om te tonen dat u samen met de smokkelaar was. Waar u dat document toonde, herinnert u zich niet. Ook wat er op het document stond, weet u niet langer aangezien het document werd afgenomen door de persoon die u bracht. U voegt toe die periode erg gehaast te zijn geweest en niet te hebben geweten waar u heenging en bijgevolg niet te hebben geweten hoe te vragen waar jullie heengingen en wat het nut was van het document (zie notities dd. 25/02/2021, p. 19). **Uw verklaringen over uw reis naar België zijn dermate vaag en tegenstrijdig wat betreft de door u gebruikte documenten dat er geen geloof aan kan worden gehecht.** Van een verzoeker om internationale bescherming mogen naast waarachtige verklaringen wat betreft de vervolgingsfeiten ook aannemelijke en oprechte verklaringen worden verwacht over de afgelegde reisweg. Dienaangaande dient eveneens opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde nooit een paspoort (ook vroeger niet) te hebben gehad (zie verklaring DVZ, vraag 24). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontwijkt u de vragen betreffende het in het bezit zijn van een identiteitskaart of een paspoort. Gevraagd of u identiteitsdocumenten had, stelt u geen papier bij u te hebben en verwijst u naar de neergelegde documenten en de documenten die naar uw advocaat werden gestuurd. Gevraagd of u een identiteitskaart of paspoort had, antwoordt u niets te hebben buiten de folder die u bij had tijdens het persoonlijk onderhoud. Op de vraag of u een identiteitskaart of paspoort had in Benin, stelt u er geen te hebben. Gevraagd of u nooit een identiteitskaart of paspoort had, geeft u aan geen identiteitskaart of paspoort bij u te hebben. Na de vraag nog een aantal keer zonder duidelijk antwoord te hebben gesteld, verwijst u opnieuw naar de documenten die werden gebruikt voor de erkenning van uw kinderen, die door de zus van uw man via uw moeder werden verkregen teneinde uw kinderen te erkennen. Nogmaals gevraagd of u al dan niet een identiteitskaart had in Benin, geeft u aan niet te begrijpen welke identiteitskaart en vraagt u of het uw geboorteakte betreft. Gevraagd welke papieren u had in Benin teneinde uit te kunnen klaren dewelke het betreft, verwijst u naar uw geboorteakte en de papieren die door het gemeentehuis werden gevraagd om aan te tonen dat u vrijgezel bent, u bezorgd door de zus van uw man [in België]. Het dient opgemerkt dat het verwondert dat u, gezien de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, in Benin documenten heeft kunnen verkrijgen die stellen dat u een ongehuwde vrouw bent. De door u vermelde papieren werden neergelegd in het gemeentehuis opdat uw kinderen zouden kunnen worden erkend (zie notities dd. 25/02/2021, p. 34). Het valt op dat u er voor de DVZ in slaagde te antwoorden op de vraag of u over een paspoort beschikte, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelselmatig ontwijkende antwoorden geeft. **Afgezien daarvan, dient opgemerkt dat u achterhoudt een paspoort te hebben gehad in Benin.** Uit het administratief dossier (zie visumhit) blijkt immers dat u een Benins paspoort heeft (B050786), afgeleverd op 13/11/2015 en geldig tot 13/11/2021 en u hiermee in 2016 een visum heeft aangevraagd voor Frankrijk. **Dit toont niet alleen aan dat uw verklaringen omtrent het in het bezit zijn van identiteitsdocumenten niet waarachtig zijn en u informatie achterhoudt voor de Belgische autoriteiten, maar ook dat u het initiatief heeft genomen om een reis naar Europa te ondernemen, wat getuigt van zelfstandigheid en zelfredzaamheid. Overigens zet de vaststelling een Benins paspoort te hebben de ongelooftwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw reis naar Europa verder in de verf.**

Overigens dient opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende. U verklaart 25 mei 2018 in België te zijn aangekomen, terwijl u zich pas 27 december 2018 aanmeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en 15 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart na uw aankomst in België op 25 mei 2018 door de smokkelaar in Brussel-Noord te zijn achtergelaten en daar na twee dagen een jonge man uit Togo, B.(...) K.(...), te hebben benaderd en uw situatie te hebben uitgelegd. De Togolese man zei u enkel te kunnen helpen indien u met hem zou huwen. Aangezien u niet wist waar u was en hoe u verder moest, accepteerde u. Aangezien hij u niet naar zijn woonst kon brengen, bracht hij u onder bij een vriend waar hij u soms kwam bezoeken en u ook zwanger werd. 20 december 2018 ontdekte u bij de dokter dat u een miskraam had. Het verwondert dat u, verklarend uw land uit een vrees voor vervolging te hebben verlaten, en een woordje Frans sprekend (zie notities dd. 25/02/2021, p.7) en door een smokkelaar naar België gebracht, niet op de hoogte zou zijn geweest van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming of u niet alles in het werk zou hebben gesteld om gepaste hulp te verkrijgen, temeer daar u zich reeds in Brussel bevond waar de administraties van de DVZ gelegen zijn. **Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijke daarna wendt tot de bevoegde asielinstanties.** U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u niet eerder een verzoek om internationale bescherming indiende, stelt u naar België te zijn gekomen zonder enige kennis van de situatie, u door de persoon die u ontmoette niet werd gevraagd of u in België documenten had en

u geen idee had over het verloop van de procedure om hier te verblijven. Het was pas wanneer u naar de gynaecoloog ging dat u werd gewezen op de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming (zie notities dd. 25/02/2021, p. 20). Dat u onwetend zou zijn geweest omtrent de mogelijkheden tot verblijf in België, kan echter, gezien bovenstaande vaststellingen, niet worden bijgetreden, en ontslaat u niet van de verwachting u als verzoeker om internationale bescherming zo snel mogelijk te wenden tot de bevoegde asielinstanties.

Wat betreft uw ontmoeting en overeenkomst met B.(...) K.(...) dient overigens opgemerkt dat, indien u werkelijk in Benin verplicht zou zijn geweest om te trouwen met een onbekende man en u om die reden alles in het werk zou hebben gesteld om uw land van herkomst te verlaten, het ten zeerste tot de verbeelding spreekt, dat u, eens in België aangekomen, akkoord bent gegaan met het voorstel van een wildvreemde man om met hem te huwen, waarna hij u zou hebben ondergebracht in een huis bij een wildvreemd persoon. U geeft aan dat K.(...) B.(...) de vader is van de tweeling maar niet met hem te zijn getrouwd en niet langer met hem samen te zijn. Gevraagd hoe hij hier kan verblijven, geeft u aan dat hij de Belgische nationaliteit heeft (zie notities dd. 25/02/2021, p. 31).

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) aktes van erkenning op naam van uw dochters (...) en (...), opgesteld op 2 oktober 2020 te Brussel en (2) een annex 19ter, aanvraag van een verblijfsvergunning voor een familielid van een burger van de Europese Unie. Voornoemde documenten hebben echter niets te maken met de door u aangehaalde problemen in Benin en wijzigen bovenstaande echter niet. Het toont echter wel aan dat u zeer goed op de hoogte bent van de procedures teneinde een legaal verblijf in België te bewerkstelligen. U legt ten slotte geen documenten neer ter staving van uw identiteit, reisweg en vervolgingsfeiten. Documenten van uw huwelijken heeft u niet aangezien jullie niet aan documentatie deden (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27).

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werd u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt op 1 maart 2021. U heeft echter tot op heden geen opmerkingen overgemaakt, waardoor u wordt geacht om in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat uw dochters (...) en (...) de Belgische nationaliteit bezitten."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A, § 2, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten om te ontkomen aan het door uw vader gearrangeerde huwelijk met S.(...) F.(...). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw voornoemd motief niet aannemelijk heeft weten te maken, waardoor ook uw vrees bij terugkeer naar Benin door uw vader te zullen worden vermoord omdat u uw echtgenoot verliet, niet geloofwaardig is.

Er dient vooreerst opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw woonplaatsen allesbehalve eensluidend en duidelijk zijn. U verklaart voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) twee weken voor uw vertrek op 25 april 2018 in Agata-stad in de wijk Matisa te hebben gewoond. U gevraagd of u toen uw land [Benin] verliet, stelt u Benin te hebben verlaten op 25 mei 2018 en de laatste maand bij een vriend van uw tante te hebben verbleven. Gevraagd waar, stelt u dat niet te weten. Gepeild naar de stad of het dorp, stelt u dat het eveneens in Agata was. Voor Agata, Matisa verbleef u gedurende een maand bij de man aan wie uw vader u uithuwelijkte in de wijk Sadonio, eveneens in Agata. Daarvoor verklaart u bij uw moeder in Sadonio, in de stad Agata te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 februari 2021 op het CGVS stelt u in Saduno/Sadonio Porto Novo te hebben gewoond en dan te zijn vertrokken naar de plek Sakuba waar u met de meneer trouwde. Gevraagd hoe lang u daar woonde, geeft u aan er niet langer dan twee maanden te hebben gewoond. Gepeild naar uw laatste woonplaats in Benin vooraleer u het land verliet, antwoordt u in Sakuba te hebben gewoond. Om bevestiging gevraagd daar twee maanden voor uw vertrek naar België te hebben gewoond, geeft u aan er ongeveer twee maanden te zijn geweest. U voegt toe Benin op 25 mei 2018 te hebben verlaten. Bovendien geeft u aan niet elders in Benin, ook niet tijdelijk, te hebben gewoond (zie notities dd. 25/02/2021, p.8). Teneinde zekerheid te verkrijgen met betrekking tot uw reële levensomstandigheden in Benin, worden de door u aangehaalde verblijfplaatsen nogmaals overlopen. U gevraagd of u na uw geboorte in Saduno in Porto Novo woonde, antwoordt u bevestigend en voegt u toe daar altijd op hetzelfde adres te hebben gewoond. Om meer informatie gevraagd, geeft u aan dat Saduno een soort van wijk is in Porto Novo en er '7.5' op de muur stond geschreven van het huis waar u woonde en de straat bekend staat als 'Saduno straat'. Gevraagd naar uw huisgenoten, stelt u er met uw moeder en de broer van uw moeder te hebben gewoond. Vervolgens geeft u aan dat het een meisje betreft en u er bijgevolg met uw moeder en de zus van uw moeder woonde. Gevraagd of u met uw broers en zussen woonde, geeft u in eerste instantie aan er alleen met een vrouw [de zus van uw moeder] en uw moeder te hebben gewoond. U nogmaals gevraagd of uw broers en zussen in hetzelfde huis woonden, geeft u aan dat uw broer ook in hetzelfde huis woonde maar hij ook wegging voor uw vertrek (zie notities dd. 25/02/2021, p. 9). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u samenwoonde met uw vader, stelt u eerst niet bij uw vader te hebben gewoond. Gevraagd of u nooit bij uw vader woonde, geeft u aan bij uw vader te hebben gewoond voor hij u dwong om met iemand te trouwen. U voegt toe lang bij uw vader te hebben gewoond maar niet te weten hoe lang. Gevraagd hoe het komt dat u niet meer bij uw vader woonde, stelt u dat u niet langer bij uw vader woonde omdat hij u met iemand wilde laten huwen die u niet wou. Op de vraag tot wanneer u bij uw vader woonde, antwoordt u 'volledige tijd' bij uw papa te zijn gaan wonen en het niet zo duidelijk was voor u. Om herhaling gevraagd, geeft u aan dat uw vader u 'de eerste tijd' met iemand heeft laten trouwen, met wie u samen ging wonen en met wie u een kind had dat overleed, waarna u wegging en 'met een andere persoon die meer ouder dan ik, dan ben ik weggelopen van thuis' (zie notities, p. 11-12). **Hieruit blijkt dat u gedurende lange tijd met uw vader heeft samengewoond wat u naliert te vertellen wanneer u werd gevraagd naar uw woonplaatsen in Benin vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit het land.** Daar nog steeds geen duidelijkheid werd verschaft met betrekking tot de periode dat u zou hebben samengewoond met uw vader, wordt gevraagd waar uw vader woont, waarop u stelt dat hij van voor uw geboorte tot nu in Kokoye woont. Gevraagd of u in eenzelfde huis woonde met uw vader, geeft u aan samen met uw vader te hebben gewoond voor u bent vertrokken. U erop gewezen niet te hebben aangegeven in Kokoye te hebben gewoond, verklaart u voor uw vertrek bij de tweede man te hebben gewoond wanneer de zus van uw moeder u pas heeft geholpen – waarmee u geen antwoord geeft op de vraag. U nogmaals gevraagd of u samen met uw vader in hetzelfde huis woont, antwoordt u samen met uw vader in hetzelfde huis in Kokoye te hebben gewoond. U ermee geconfronteerd eerder niet te hebben verklaard in Kokoye te hebben verbleven, herhaalt u voor uw vertrek in Kokoye te hebben gewoond met uw vader. Gevraagd of u voor uw vertrek in Kokoye woonde bij uw vader, antwoordt u in Kokoye te wonen. Gevraagd of u daar woonde voor uw vertrek uit Benin, antwoordt u het volgende: 'Voor ik was getrouwd,

woonde ik met mijn papa. Toen ik met mijn eerste neef trouwde, toen hadden wij een kind en hij was overleden. Dan pas wilde hij mij met een andere man laten trouwen. Hij is ouder dan ikzelf. Dan ben ik naar mijn mama gegaan in Saduno en daar ben ik gebleven. Daar heb ik samen met de zus van mijn moeder iets gepland. Dan pas hebben we iets gepland tussen de zus van mijn moeder om tijdelijk te accepteren. De zus van mijn moeder zou me helpen om alles...' Het dient opgemerkt dat voorgaande verklaringen werden afgelegd in het bijzijn van een tolk Yoruba-Nederlands en er sprake was van communicatiemoeilijkheden tussen protection officer en tolk waardoor werd besloten om over te schakelen naar het Engels. Er werd u echter op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U heeft echter geen opmerkingen overgemaakt waardoor u wordt geacht om in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud en voorgaande inconsistenties onverminderd blijven gelden.

Na overschakeling naar het Engels en om zekerheid te verkrijgen wat betreft de reeds afgelegde verklaringen, wordt u nogmaals gevraagd om te vertellen waar u van uw geboorte tot uw vertrek uit Benin heeft gewoond, waarop u antwoordt geen twee maanden in Sakuba te hebben gewoond voor u het land verliet. Gevraagd met wie u daar woonde, stelt u daar te hebben gewoond met de tweede man waarmee u van uw vader gedwongen diende te huwen. Dienaangaande dient opgemerkt voor de DVZ te hebben verklaard één maand bij de man aan wie uw vader u uithuwelijkte, in Sadonio wijk, Agatate hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10). **Uw verklaringen omtrent de exacte verblijfplaats en de duur van uw verblijf aldaar zijn bijgevolg niet consistent.** Vervolgens gevraagd waar u woonde vooraleer u naar Sakubo verhuisde, stelt u bij uw moeder in Saduno/Sadonio te hebben gewoond (zie notities dd. 25/02/2021, p. 13-14). Op de vraag of u elders in Benin woonde, antwoordt u 'Ik woonde toen in Kokoye met mijn vader, met de eerste man, voor hij stierf. Nadat de man overleed, keerde ik terug om bij mijn vader te wonen. Toen hij een gearrangeerd huwelijk wilde doen met de man, die ik eerder uitlegde, rende ik weg om te wonen. De periode van het geregeld huwelijk dat niet geschikt was voor mij, besloot ik te plannen met de zus van mijn moeder geen bezwaren te hebben tegen het huwelijk, voor ik het land verliet'. **Hiermee duidt u echter geenszins of u elders woonde in Benin en slaagt u er bijgevolg wederom niet in een helder antwoord te geven op de vraag waardoor u geen zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden in Benin, waarin de door u geschetste vervolgingsfeiten zouden hebben plaatsgevonden.** Derhalve gevraagd wanneer u bij uw moeder woonde, geeft u aan lange tijd bij uw moeder te hebben gewoond maar u de data niet te kunnen herinneren. Ook gevraagd of u bij uw vader in Kokoye ging wonen wanneer u huwde met uw eerste man, geeft u aan bij uw vader te zijn geweest en wanneer hij het eerste huwelijk regelde, naar uw man te zijn verhuisd. Daar nog steeds geen verhelderend zicht wordt geboden op uw verschillende verblijfplaatsen in Benin, wordt u nogmaals gevraagd alle plekken van uw geboorte tot uw vertrek uit Benin te geven, waarop u stelt in Obalinde – een plek die eerder niet werd vermeld – in het huis van (...) [uw eerste echtgenoot] te hebben gewoond. Benadrukt te beginnen bij uw geboorte, stelt u zichzelf voor – en aangespoord om chronologisch en niet fragmentarisch te vertellen waar u na uw geboorte in Porto Novo heeft gewoond, verklaart u eerst bij uw vader in Kokoye te hebben gewoond alwaar uw vader het huwelijk met uw neef (...) regelde, met wie u ging u gedurende 7 jaar samenwoonde in Obalinde. Gevraagd waar u nadien woonde, verwijst u naar een paar miskramen die u die periode had en naar de geboorte van uw kind (...) op 11 februari 2014. Minder dan een jaar na de geboorte van uw dochter overleed uw echtgenoot (...) waarna u terugkeerde naar het huis van uw vader. Vervolgens zei uw vader niet langer dan twee maanden later dat hij een andere persoon voor u vond waarmee u kon trouwen. U zei echter tegen uw vader dat het niet ok was om meteen te trouwen en u tijd nodig had. Vooraleer u terugkeerde naar het huis van uw moeder had u veel discussies met uw vader. Ingetrokken bij uw moeder, beraamde u een plan met de zus van uw moeder: u zou namelijk instemmen met het plan van uw vader om te trouwen met een welvarend man en intrekken bij die man, om vervolgens verder te bekijken wat u zou kunnen doen. U voegt nog toe dat u geen keuzemogelijkheid had en uw moeder niet durfde tussenkomen in de situatie. De man met wie u diende te huwen, gaf u vervolgens 2 miljoen CFA (zie notities dd. 25/02/2021, p.15) Daargelaten dat u geen antwoord geeft op de vraag, kan ook bovenstaande niet overtuigen (zie infra). Dienaangaande dient ook opgemerkt dat u ook wat betreft het tijdstip van overlijden van uw eerste echtgenoot (...) tegenstrijdige verklaringen aflegt waardoor de door u geschetste levensomstandigheden in Benin wederom niet geloofwaardig zijn. Zo stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS enerzijds dat hij een maand na de geboorte van uw dochter (...) (dd.11/02/2014), in april 2014 na een korte ziekte stierf, anderzijds dat er minder dan een jaar tussen de geboorte van uw dochter en zijn overlijden, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat hij overleed op 15 oktober 2016 (zie notities dd. 25/02/2021, p. 21). U hiermee geconfronteerd (en de datum u eveneens in het Frans medegedeeld), stelt u – na te hebben aangegeven de datum te hebben begrepen – dat het toen moeilijk was om u veel dingen te herinneren en er dingen waren die u echt niet begreep wanneer u

naar de assistent ging om informatie te verkrijgen over de situatie. U voegt toe niet zeker te zijn of het 2016 was en er informatie is die u op die datum niet duidelijk was, die u werd gezegd via de assistent die u had – een antwoord waarmee u kant noch wal raakt. U nogmaals gevraagd waarom in uw eerste interview staat neergeschreven dat (...) in 2016 stierf, antwoordt u 'Het is enkel wanneer hij stierf, na een maand, het is wanneer ik het wist. Het is me nog niet duidelijk. Ik wil weten is het 2016 dat mijn man stierf?'. U wederom om een verklaring gevraagd voor het vastgestelde verschil wat betreft de overlijdensdatum van uw eerste echtgenoot, geeft u aan toen misschien niet zeker te zijn geweest aangezien u die periode niet te duidelijk was en u voegt toe u de precieze datum niet te herinneren (zie notities dd. 25/02/2021, p. 30). Daar u de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weet uit te klaren, blijft ze onverminderd gelden en wordt ze meegenomen in de beoordeling van uw verzoek. Met uw eerste echtgenoot (...) woonde u gedurende 7 jaar samen in Obalende, Porto Novo. U verklaart voor uw huwelijk met uw vader in Kokoye te hebben gewoond aangezien het traditie is bij uw vader te verblijven tot u officieel aan uw echtgenoot wordt gegeven. Gevraagd of u voor uw huwelijk bij uw moeder woonde, stelt u van uw geboorte tot uw huwelijk met (...), bij uw vader in Kokoye te hebben gewoond, tezamen met uw oudere broer en zussen – corrigerend naar oudere broer en twee jongere broers. Hieruit blijkt dus dat u vanaf uw geboorte tot uw huwelijk met (...) wanneer u 17 jaar (of zoals voor de DVZ verklaard, 19 jaar) oud was bij uw vader in Kokoye woonde, terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde altijd op eenzelfde adres in Saduno in Porto Novo te hebben gewoond met uw moeder (zie supra).

Aangenomen dat u vanaf uw geboorte tot uw huwelijk met uw eerste echtgenoot (...) bij uw vader heeft gewoond, waarna u gedurende 7 jaar bij (...) woonde, dient opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen na het overlijden van uw eerste echtgenoot niet eensluidend zijn. Gevraagd waar u heenging nadat (...) stierf, stelt u terug te zijn gegaan naar uw vader. Op de vraag hoe lang u bij uw vader woonde, geeft u aan niet lang bij uw vader te zijn geweest en hij na ongeveer een maand (eerder: niet langer dan twee maanden, zie notities, p. 15) iemand anders, S(...), begon voor te stellen waarna u besloot om weg te rennen naar uw moeder. U om bevestiging gevraagd dat u de plek van uw vader in Kokoye na een maand verliet en naar uw moeder ging, stelt u 'Het is niet een maand. Een maand nadat ik beviel van mijn dochter, een week passeerde, en mijn vader begon me voor te stellen.', wat voor verwarring, eerder dan duiding zorgt. U bevestigt dat (...) een maand na de geboorte van uw kind stierf, u terugkeerde naar de plek van uw vader in Kokoye en – gevraagd hoe lang u daar [bij uw vader in Kokoye] was vooraleer u naar de plek van uw moeder ging, stelt u 'binnen een week'. **Uw verklaringen over het tijdstip waarop het huwelijk met S(...) u werd voorgesteld zijn allesbehalve eensluidend waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het geopperde huwelijk wordt aangetast.** Verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u na de dood van uw echtgenoot (...) nog vier jaar in Obalinde te hebben gewoond, vooraleer u terugkeerde naar uw vader in Kokoye (zie notities dd. 25/02/2021, p. 28). De reden dat u precies naar uw vader ging, is omdat u er eerder woonde. Dat u echter op de vraag waarom u na de dood van (...) terugkeerde naar uw vader, antwoordt te hebben moeten terugkeren naar het huis van uw ouders omdat uw man stierf, houdt weinig steek aangezien u nog vier jaar na de dood van uw echtgenoot in Obalinde woonde. Bovendien dient nogmaals te worden benadrukt voor de DVZ te hebben verklaard dat (...) op 15 oktober 2016 stierf, waardoor uw bewering nog vier jaar in Obalinde te hebben gewoond, nog minder steekt houdt. Gevraagd waarom u vier jaar na de dood van (...) terugkeerde naar uw vader, verklaart u toen gewoon te zijn bevallen en uw kleine baby niet te hebben kunnen achterlaten om terug te keren naar uw vader, waarmee u niet verklaart waarom u dat na vier jaar wel deed. U nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat het 'niets zo serieus' was, uw man net (vier jaar) overleden was en het moeilijk was om voor uw kind te zorgen. Er werd u gevraagd om het kind achter te laten en terug te keren naar uw vader. Gedurende die vier jaar verklaart u onderhouden te zijn geweest door uw schoonfamilie. Dienaangaande dient opgemerkt dat u elders verklaart dat uw vader, nadat u opnieuw intrek nam in zijn huis, niet langer dan twee maanden later zei dat hij een andere man voor u vond. U gaf echter aan dat het niet ok was om meteen te huwen en u tijd nodig had (zie notities dd. 25/02/2021, p. 15). Het blijkt echter dat u nog vier jaar in Obalinde heeft gewoond alvorens u terugkeerde naar uw vader waardoor uw argument dat het niet ok was om meteen te huwen, weinig steek houdt.

Voor uw huwelijk met S(...) woonde u bij uw moeder en volgens uw verklaringen veroorzaakte uw vader u die periode veel problemen. Gevraagd naar deze problemen, vraagt u of wordt gepeild naar de reden dat u het huis van uw moeder verliet. U erop gewezen zelf te hebben aangehaald dat uw vader veel problemen veroorzaakte en gevraagd om over deze problemen te vertellen, antwoordt u erg vaag dat het probleem plaatsvond tussen uw moeder en vader en jullie zijn autoriteit niet in vraag mogen stellen. Gevraagd wat uw vader deed, geeft u aan niet precies te kunnen zeggen wat er gebeurde en hij als autoritair persoon geen neen aanvaardt (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27). Na al uw verblijfplaatsen in Benin tijdens het persoonlijk onderhoud te hebben overlopen, dient opgemerkt dat van uw verblijf van een

maand bij een vriend van uw tante in Agata en een verblijf van twee weken in de wijk Matisa, in de stad Agata, zoals u voor de DVZ liet optekenen, niet langer sprake is.

Ook wat betreft uw overige verklaringen aangaande het gedwongen huwelijk waardoor u besloot Benin te verlaten, bent u tegenstrijdig. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de naam van de man aan wie u door uw vader werd uitgehuwelijkt, verklaart u dat hij S.(...) F.(...) heet, terwijl u voor de DVZ verklaarde dat zijn naam T.(...) B.(...) is (zie notities dd. 25/02/2021, p. 13 en verklaring DVZ, vraag 15a). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u **in het Frans** aan op 25 april 2018 met S.(...) te zijn getrouwd, terwijl u voor de DVZ verklaarde op 10 april 2018 met hem religieus te zijn gehuwd (zie notities dd. 25/02/2021, p. 26 en verklaring DVZ, vraag 15a). Hoewel geenszins een exacte datum wordt verwacht, mag wel worden verwacht dat indien u exacte data geeft, deze overeenstemmen. U hierop gewezen, geeft u 10 april 2018 te hebben gezegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS – wat geenszins blijkt uit de notities. U bijgevolg nogmaals gevraagd wanneer u met hem [S.(...)] trouwde, geeft u (opnieuw in het Frans) weer een andere datum, namelijk 14 april 2018. Gevraagd hoe u die datum weet, verklaart u **die datum altijd te zullen herinneren en dat het normaal is dat u zich die datum herinnert**, wat verwondert daar u reeds drie verschillende data gaf. U geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ op 10 april te zijn getrouwd, geeft u aan reeds te hebben proberen uitleggen geen duidelijk begrip van die datum te hebben gehad en pas te hebben beseft wat u zei nadat het u werd voorgelezen – waarmee u geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid weet goed te praten. U nogmaals hetzelfde gevraagd, stelt u er niet zeker over te zijn en u de datum die u net gaf te herinneren. Ermee geconfronteerd eerder tijdens het persoonlijk onderhoud 25 april als datum te hebben opgegeven, ontwijkt u de vraag en meent u niet te zijn gevraagd naar uw huwelijksdatum met S.(...). U besluit geen uitleg te kunnen geven voor uw uiteenlopende verklaringen (zie notities dd. 25/02/2021, p. 30-31).

Zoals eerder reeds aangehaald, heeft u verklaard dat de man met wie u diende te huwen u 2 miljoen CFA gaf om zijn huwelijksaanzoek te aanvaarden. U nam het geld aan omwille van de overeenkomst tussen uzelf en de zus van uw moeder om het huwelijk te laten plaatsvinden. Vervolgens verbleef u gedurende een tweetal maanden (voor de DVZ een maand) in het huis van uw nieuwe echtgenoot. U verklaart dat een deel van het geld werd gebruikt om het huwelijk te regelen en u de rest gebruikte om uw reis naar België te financieren (zie notities dd. 25/02/2021, p. 15). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw echtgenoot wanneer u hem verliet, u 2 miljoen CFA gaf om te houden. U voor de DVZ gevraagd waarom hij u dat gaf, stelt u dat hij het geld wou gebruiken om uw affectie te kunnen verkrijgen (zie verklaring DVZ, vraag 30 en vragenlijst CGVS, vraag 5). Hoe dan ook, spreekt het tot de verbeelding dat u, in de door u geschetste context van een gedwongen huwelijk door uw vader en mishandeling en seksueel geweld door uw echtgenoot, zelf zou hebben mogen beschikken over de 2 miljoen CFA die u werd gegeven.

Overigens dient opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u er niet voor terugdeinst om uw verklaringen naar uw hand te zetten. Zo verklaart u voor de DVZ in verband met uw eerste huwelijk op 19-jarige leeftijd te zijn uitgehuwelijkt aan uw neef. In dat huwelijk moest u alleen koken, poetsen en gans het huishouden doen. Er werd toen geklaagd dat u lui was. Bovendien was uw echtgenoot gewelddadig en werd u door hem geslagen. Telkens u naar uw ouderlijk huis vluchtte, werd u door uw vader teruggebracht naar uw echtgenoot (zie verklaring DVZ, vraag 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS klinken uw verklaringen omtrent uw eerste huwelijk drastisch anders. U gevraagd om te vertellen over uw huwelijk met (...), stelt u blij te zijn geweest te huwen met (...) en dat het een gezonde samenlevingssituatie was. De periode dat hij leefde, zorgde hij voor u maar helaas nam de dood hem te snel van u weg (zie notities dd. 25/02/2021, p. 25). **Hieruit blijkt dat ook uw verklaringen wat betreft uw huwelijk met uw eerste echtgenoot niet oprecht zijn, wat uw algehele geloofwaardigheid aantast alsook uw verklaringen omtrent het geopperde gedwongen huwelijk in een ander daglicht plaatst.**

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent het gedwongen huwelijk, quod non, dient opgemerkt dat uw verklaring sinds twee jaar geen contact meer te hebben met uw familieleden in Benin, de door u geopperde vrees ondermijnt. U stelt na uw vertrek enkel contact te hebben gehad met de zus van uw moeder en haar op de hoogte te hebben gebracht dat u beviel van uw tweeling. Na hun geboorte op 13 oktober 2019 had u echter geen contact meer met haar, noch met iemand anders in Benin (zie notities dd. 25/02/2021, p. 32). **Echter, van een verzoeker om internationale bescherming die aanhaalt haar land te hebben verlaten omwille van een gedwongen en gewelddadig huwelijk en bij terugkeer vreest te zullen worden gedood, mag worden verwacht alles in het werk te stellen teneinde op de hoogte te blijven van ontwikkelingen wat betreft de aangehaalde vervolgingsfeiten, wat u heeft nagelaten om te doen.**

Tenslotte dient nog te worden gewezen op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op het CGVS en voor de DVZ. Bij de DVZ verklaarde u overigens uw dochter (...) bij een vriend van uw tante in Agata te hebben gelaten, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat uw dochter bij de broer van haar vader is. Gevraagd waarom ze daar is, stelt u dat er geen speciale reden is en het normaal was dat u uw dochter bij hen moest laten aangezien de vader de beslissingsmaker van elk gezin is. U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, geeft u aan daar geen idee van te hebben. U voegt (uiteindelijk) toe dat (...) na de dood van (...) bij u woonde, tot u terugkeerde naar uw vader omdat u niet werd toegelaten om uw dochter mee te nemen (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27-28).

Ook met betrekking tot uw reisweg kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U stelt via de zus van uw moeder in contact te zijn gekomen met de smokkelaar. Waar u precies heenging, werd u niet verteld door de smokkelaar. Er werd u een document gegeven om u te verplaatsen naar eender welk land waar u interesse in had. Gepeild naar dat document, stelt u dat het geen echt document is maar een klein papier/kaart. U meent echter dat het geen paspoort is (zie notities dd. 25/02/2021, p.18). Dit verwondert daar u voor de DVZ verklaarde wel een rood paspoort te hebben ontvangen, waarvan u de naam niet herinnert, met een foto die u niet toebehoorde en u zich diende uit te geven als de echtgenote van de smokkelaar (zie verklaring DVZ, vraag 31). Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u met dat document deed, verklaart u dat het document dat u van de smokkelaar kreeg, een papier was om te tonen dat u samen met de smokkelaar was. Waar u dat document toonde, herinnert u zich niet. Ook wat er op het document stond, weet u niet langer aangezien het document werd afgenomen door de persoon die u bracht. U voegt toe die periode erg gehaast te zijn geweest en niet te hebben geweten waar u heenging en bijgevolg niet te hebben geweten hoe te vragen waar jullie heengingen en wat het nut was van het document (zie notities dd. 25/02/2021, p. 19). **Uw verklaringen over uw reis naar België zijn dermate vaag en tegenstrijdig wat betreft de door u gebruikte documenten dat er geen geloof aan kan worden gehecht.** Van een verzoeker om internationale bescherming mogen naast waarachtige verklaringen wat betreft de vervolgingsfeiten ook aannemelijke en oprechte verklaringen worden verwacht over de afgelegde reisweg. Dienaangaande dient eveneens opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde nooit een paspoort (ook vroeger niet) te hebben gehad (zie verklaring DVZ, vraag 24). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ontwijkt u de vragen betreffende het in het bezit zijn van een identiteitskaart of een paspoort. Gevraagd of u identiteitsdocumenten had, stelt u geen papier bij u te hebben en verwijst u naar de neergelegde documenten en de documenten die naar uw advocaat werden gestuurd. Gevraagd of u een identiteitskaart of paspoort had, antwoordt u niets te hebben buiten de folder die u bij had tijdens het persoonlijk onderhoud. Op de vraag of u een identiteitskaart of paspoort had in Benin, stelt u er geen te hebben. Gevraagd of u nooit een identiteitskaart of paspoort had, geeft u aan geen identiteitskaart of paspoort bij u te hebben. Na de vraag nog een aantal keer zonder duidelijk antwoord te hebben gesteld, verwijst u opnieuw naar de documenten die werden gebruikt voor de erkenning van uw kinderen, die door de zus van uw man via uw moeder werden verkregen teneinde uw kinderen te erkennen. Nogmaals gevraagd of u al dan niet een identiteitskaart had in Benin, geeft u aan niet te begrijpen welke identiteitskaart en vraagt u of het uw geboorteakte betreft. Gevraagd welke papieren u had in Benin teneinde uit te kunnen klaren dewelke het betreft, verwijst u naar uw geboorteakte en de papieren die door het gemeentehuis werden gevraagd om aan te tonen dat u vrijgezel bent, u bezorgd door de zus van uw man [in België]. Het dient opgemerkt dat het verwondert dat u, gezien de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, in Benin documenten heeft kunnen verkrijgen die stellen dat u een ongehuwde vrouw bent. De door u vermelde papieren werden neergelegd in het gemeentehuis opdat uw kinderen zouden kunnen worden erkend (zie notities dd. 25/02/2021, p. 34). Het valt op dat u er voor de DVZ in slaagde te antwoorden op de vraag of u over een paspoort beschikte, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelselmatig ontwijkende antwoorden geeft. **Afgezien daarvan, dient opgemerkt dat u achterhoudt een paspoort te hebben gehad in Benin.** Uit het administratief dossier (zie visumhit) blijkt immers dat u een Benins paspoort heeft (B050786), afgeleverd op 13/11/2015 en geldig tot 13/11/2021 en u hiermee in 2016 een visum heeft aangevraagd voor Frankrijk. **Dit toont niet alleen aan dat uw verklaringen omtrent het in het bezit zijn van identiteitsdocumenten niet waarachtig zijn en u informatie achterhoudt voor de Belgische autoriteiten, maar ook dat u het initiatief heeft genomen om een reis naar Europa te ondernemen, wat getuigt van zelfstandigheid en zelfredzaamheid.** Overigens zet de vaststelling een Benins paspoort te hebben de ongelooftwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw reis naar Europa verder in de verf. (...)

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) aktes van erkenning op naam van uw dochters (...) en (...), opgesteld op 2 oktober 2020 te Brussel en (2) een annex 19ter, aanvraag van een verblijfsvergunning voor een familielid van een burger van de Europese Unie. Voornoemde documenten hebben echter niets te maken met de door u aangehaalde problemen in Benin en wijzigen bovenstaande echter niet. Het toont echter wel aan dat u zeer goed op de hoogte bent van de procedures teneinde een

legaal verblijf in België te bewerkstelligen. U legt ten slotte geen documenten neer ter staving van uw identiteit, reisweg en vervolgingsfeiten. Documenten van uw huwelijken heeft u niet aangezien jullie niet aan documentatie deden (zie notities dd. 25/02/2021, p. 27).

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werd u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt op 1 maart 2021. U heeft echter tot op heden geen opmerkingen overgemaakt, waardoor u wordt geacht om in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing wijst verzoekster op de kwaliteit van de vertaling van de tolk tijdens het gehele onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster licht verder toe dat de tolk een tolk Yoruba-Nederlands is, maar dat het duidelijk is dat zijn niveau van het Nederlands niet voldeed aan de eisen voor het tolken op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze communicatiemoeilijkheden met de tolk worden tevens aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoekster stelt dat het begin van het interview dat betrekking had op de verschillende verblijfplaatsen chaotisch was en er gelet op de problemen met de tolk besloten werd om het interview in het Engels voort te zetten. Verzoekster stipt hierbij aan dat er geen bewijs is dat de tolk het Engels beter beheerst dan het Nederlands en dat er ook niet kan worden nagegaan of de *protection officer* het Engels perfect beheerst. Verzoekster is van mening dat de *protection officer* het onderhoud had moeten onderbreken en een nieuw onderhoud had moeten plannen met een correcte tolk Yoruba-Nederlands. Verzoekster voegt hier nog aan toe dat zij tijdens een persoonlijk onderhoud met haar raadsman heeft verklaard dat zij moeite had te communiceren met de tolk die Nigeriaans Yoruba sprak en geen Beninees Yoruba. Zij heeft hier ten tijde van het onderhoud niets over gezegd omdat zij niet beseftte dat het nadelig voor haar kon zijn en zij niet het risico wilde nemen dat het interview geannuleerd zou worden.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 25 februari 2021 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat verzoekster aldaar werd bijgestaan door een tolk "YORUBA/NEDERLANDS/ENGELS" en dat de *protection officer* op een gegeven moment tijdens het onderhoud besliste om een pauze te nemen en na de pauze verder te gaan in het Engels in plaats van het Nederlands, omdat de *protection officer* moeite had om de tolk te begrijpen. Ook werd verduidelijkt dat de tolk verder in het Yoruba zou blijven tolken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Voor zover in het verzoekschrift aangeklaagd wordt dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud op een gegeven moment vertaalde naar het Engels in plaats van het Nederlands, wordt gewezen op artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt: "*Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans. De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.*" Uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Derhalve is artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct toegepast. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet schrijft niet voor dat de tolk, die de verklaringen van verzoekster vertaalt, dit rechtstreeks dient te doen naar de proceduretaal. Artikel 51/4 verbiedt de dossierbehandelaar evenmin om zich tijdens het interview uit te drukken in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst. Aan de *protection officer* wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Daargelaten de taal die de tolk en de *protection officer* hebben gehanteerd, blijkt evenwel dat verzoekster probleemloos haar verklaringen kon afleggen. Zij toont niet aan welk nadeel zij door deze werkwijze zou hebben ondervonden aangezien zij nalaat *in concreto* te verduidelijken welke van haar verklaringen niet correct of foutief vertaald zouden zijn geweest en welke essentiële gegevens en elementen niet in overeenstemming zijn met haar asielmotieven.

Waar verzoekster als voorbeeld van de slechte vertaling door de tolk er wel op wijst dat de tolk "zussen" tijdens het onderhoud tolkte en dit bevestigt, terwijl het volgens haar duidelijk is dat zij het over haar broers heeft, kan zij niet worden gevolgd dat hieruit *ipso facto* een slechte vertaling van de tolk moet worden afgeleid.

De tolk vertaalde immers op de vraag met wie verzoekster in het huis woonde het volgende antwoord “*Ik woonde met mijn oudere broer en zussen*” en wanneer door de *protection officer* vervolgens gevraagd wordt “*oudere broer en zussen?*” antwoordde verzoekster “*ja*”. Daarna wordt ook onmiddellijk vertaald wat verzoekster hierop volgend verklaart namelijk “*Ik ben de enige vrouw in huis. Ik heb één oudere broer en twee jongere broers*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Uit deze vaststelling kan bijgevolg dan ook niet worden afgeleid dat de tolk geen correcte of volledige vertaling zou maken van verzoeksters gezegden. Overigens maakt dit aspect geen deel uit van de motivering in de zin dat dit ertoe leidt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters nood aan internationale bescherming en is bijgevolg volstrekt irrelevant en geheel niet bij machte afbreuk te doen aan voormelde correcte en pertinente vaststellingen.

Ook blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster bij het indienen van haar verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Yoruba verzocht heeft; dat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken haar verklaringen in het Yoruba aflegde en dit zonder noemenswaardige problemen verlopen is; dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekster heeft gezegd dat zij moest aangeven wanneer zij iets niet verstond en het onderhoud indien nodig kon worden stopgezet (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2); dat verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk heeft aangegeven het Yoruba van de tolk goed te verstaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3); dat verzoekster op het einde van haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven dat zij alle vragen en de tolk goed had verstaan en dat noch verzoekster, noch haar advocaat relevante opmerkingen hadden over het verloop van het onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 36); dat gedurende het verdere verloop van verzoeksters onderhoud – meer bepaald na het stopzetten van het tolken naar het Nederlands geen moeilijkheden werden gemeld, noch door verzoekster, haar advocaat, noch door de tolk of de *protection officer*, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden.

Waar verzoekster stelt dat zij tijdens een persoonlijk onderhoud met haar raadsman heeft verklaard dat zij moeite had te communiceren met de tolk die Nigeriaans Yoruba sprak en geen Beninees Yoruba, kan zij niet worden gevolgd. De Raad stelt vast dat verzoekster meermaals de gelegenheid had om dit probleem aan te kaarten te meer het tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk was geworden dat het tolken naar het Nederlands door de tolk niet vlot verliep. Zo bevestigde verzoekster zowel bij aanvang van het persoonlijk onderhoud als bij het afsluiten ervan dat zij de tolk die met haar Yoruba sprak goed begreep (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 36) en maakte zij over het begripen van de tolk geen enkele opmerking op het ogenblik dat haar werd uitgelegd dat de *protection officer* het Nederlands van de tolk niet goed begreep. Dit was echter een uitgelezen kans om een eventueel communicatieprobleem aan te kaarten bij de *protection officer*. Aangezien verzoekster hiervan geen enkele melding maakte en zelfs tot tweemaal toe bevestigde de tolk te hebben begrepen, kan zij achteraf de *protection officer* niet verwijten het interview in het Engels te hebben verdergezet, gezien de tolk Yoruba met haar bleef praten en zij hieromtrent zelf geen enkele moeilijkheid heeft gemeld. Op basis van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet werd verzoekster ook de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en werd haar een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt op 1 maart 2021, doch zij heeft geen opmerkingen overgemaakt, waardoor zij wordt geacht om in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud met inbegrip aldus van wat er neergeschreven werd vóór de overschakeling naar het Engels. De *post factum* verklaring dat zij niet beseftte dat een dergelijke melding nadelig voor haar kon zijn en zij niet het risico wilde nemen dat het interview geannuleerd zou worden, kan dan ook niet overtuigen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift een overzicht geeft van haar verblijfplaatsen en stelt dat dit in overeenstemming is met wat zij tijdens het interview na de overschakeling naar het Engels heeft gezegd, doet zij geen afbreuk aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. Daargelaten het feit dat de *protection officer* zelf aangaf dat er moeilijkheden rezen met de vertaling van de tolk naar het Nederlands en er op een gegeven moment overgeschakeld werd naar het Engels, stelt de Raad vast dat verzoeksters verklaringen ook na de overschakeling naar het Engels met inbegrip van haar verblijfplaatsen doorspekt zijn met tegenstrijdigheden en incoherenties.

Waar verzoekster wat betreft het tijdstip van overlijden van haar eerste echtgenoot in het verzoekschrift stelt dat haar echtgenoot een maand of twee na de geboorte van haar dochter, die geboren is op 11 februari 2014, is overleden en zij zich de exacte datum niet herinnert en hierbij aangeeft dat dit exact hetgeen is wat zij ook verklaard heeft tijdens het persoonlijk onderhoud en haar desbetreffende verklaringen citeert, stelt de Raad vast dat verzoekster louter verwijst naar haar verklaringen die zij aflegde nog voor de overschakeling naar het Engels was gebeurd. Bijgevolg voert zij in het verzoekschrift enerzijds de onbekwaamheid van de tolk en zeker wat betreft haar verklaringen met betrekking tot haar verblijfplaatsen die zij voor de omschakeling naar het Engels aflegde aan om vervolgens anderzijds te verwijzen naar andere verklaringen die zij aflegde, en dit ook voor de omschakeling naar het Engels, ter bevestiging van de volgens haar ware toedracht. Dit is geen ernstig verweer meer te noemen en kan dan ook de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen.

Waar verzoekster thans aanvoert niet te begrijpen waar de datum van 15 oktober 2016 vandaan komt en ontkent dit ooit te hebben gezegd, stelt de Raad vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk stelde dat haar vorige echtgenoot op 15 oktober 2016 is overleden (Verklaring DVZ, vraag 15 b).

Waar verzoekster opwerpt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak in moeilijke omstandigheden plaatsvindt (lawaaï, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en dat ze onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, stelt de Raad vast dat verzoekster zich beperkt tot een zeer algemene kritiek op de wijze waarop de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak zouden verlopen, doch brengt geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat zij haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden diende af te leggen en zij onder druk werd gezet om niet in detail te treden. Meer nog, verzoekster gaf spontaan zelf een gedetailleerde verklaring met name een exacte overlijdensdatum van haar eerste echtgenoot (Verklaring DVZ, vraag 15 b). Zij maakt op geen enkele manier aannemelijk dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zou zijn verlopen, temeer nu haar bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal meermaals de gevraagd werd of dit interview goed verlopen was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 4), waarop zij telkenmale geen opmerkingen formuleerde en zelf kort bij afsluiten van het onderhoud het interview ter sprake bracht, doch zonder opmerkingen te formuleren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 36). Het algemene verweer *“Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS. fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadslid tijdens hun onderhoud bij DVZ. zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.”* is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan de gedane concrete vaststellingen en de inhoud van de stukken van het administratief dossier.

Hoewel veel verzoekers ten tijde van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet over een advocaat beschikken wijst de Raad er evenwel op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Bovendien toont verzoekster niet aan hoe de door haar op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven verklaringen anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman.

Ook stress biedt geen afdoende verklaring voor een dergelijk frappante vaststelling. Iedere asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen.

Het louter ontkennen van de verklaring dat zij na de dood van haar echtgenoot nog vier jaar in Obalinde woonde, kan niet volstaan om er afbreuk aan te doen. De Raad stelt overigens vast dat verzoekster niet één keer, maar tot viermaal toe stelde dat zij na de dood van haar echtgenoot nog vier jaar in Obalinde verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28, 29). Het argument dat haar woorden verkeerd werden vertaald kan dan ook niet worden aangenomen. De stelling in het verzoekschrift dat zij nog een jaar in Obalinde heeft verbleven na de dood van haar echtgenoot, kan haar eerdere verklaringen dan ook niet in een ander daglicht plaatsen.

Ook waar verzoekster aanvoert dat zij nooit verklaard heeft dat haar vader S. aan haar zou hebben voorgesteld een maand na de dood van haar echtgenoot of een week na de geboorte van haar dochter

en er sprake moet zijn van een vertaalfout, dient de Raad na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud op te merken, dat verzoekster deze verklaringen wel degelijk heeft afgelegd en zij hun grondslag vinden in de notities. Verzoekster toont niet aan op welke wijze er hier sprake kan zijn van een vertaalfout. Waar zij in het verzoekschrift stelt dat haar vader haar ongeveer een jaar na de dood van haar echtgenoot over S. vertelde, is slechts een loutere bewering die geen enkele grondslag vindt in haar eerdere verklaringen, aangezien daar enkel sprake is van respectievelijk *“niet langer dan tweede maanden”*, een maand en een week (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, 25, 26) en maakt dan ook een nieuwe tegenstrijdigheid uit.

Verzoekster verklaart aangaande de problemen die haar vader veroorzaakte in het verzoekschrift het volgende *“wanneer haar vader boos op haar was omdat zij weigerde te hertrouwen, hij haar sloeg en beledigde. Toen hij haar sloeg was het met zijn riem. En als ze hier ruzie over hadden, weigerde haar vader haar eten of drinken te geven. Hij bleef haar zeggen dat ze met deze man moest trouwen omdat hij zoveel geld had. Dit geweld duurde ongeveer 2 à 3 maanden. Gedurende deze periode was verzoekster opgesloten in haar huis, zij kon niet naar buiten. Ze kon het niet meer aan en daarom besloot ze weg te lopen naar haar moeder en tante.”*

Deze verklaringen zijn niets meer dan *post factum* verklaringen. Verzoekster werd tijdens het persoonlijk onderhoud bevraagd over de problemen die haar vader veroorzaakte doch antwoordde vaag en niet concreet *“Het probleem is tussen mijn vader en moeder en we worden niet toegelaten om zijn autoriteit in vraag te stellen”*. Zelfs wanneer vervolgens expliciet gevraagd werd wat haar vader deed, kwam verzoekster niet verder dan *“Ik kan het niet precies zeggen, wat precies gebeurde. Hij is een autoritair persoon. Als hij neen zegt, is het neen”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Hieruit blijkt dat verzoekster afdoende in de mogelijkheid werd gesteld specifieke verklaringen omtrent haar vader af te leggen doch er zelf voor koos om aan de oppervlakte te blijven. Het feit dat zij hierover thans wel zeer concrete verklaringen aflegt, kan dan ook niet volstaan ter verschoning van haar vage en beperkte verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Het louter ontkennen dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de man waaraan haar vader haar uithuwelijkte benoemde als T.B. met de verwijzing naar de moeilijke omstandigheden waarin de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvonden, is evenmin afdoende om haar verklaringen desbetreffend in een ander daglicht te plaatsen. De gedane vaststellingen vinden allen steun in het administratief dossier en er is niets wat erop wijst dat verzoekster deze verklaringen niet zou hebben afgelegd.

Verzoekster brengt opnieuw geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat zij haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden diende af te leggen en zij onder druk werd gezet om niet in detail te treden. Meer nog, verzoekster gaf spontaan zelf een gedetailleerde verklaring met name de naam en voornaam van haar eerste echtgenoot en zelfs van diens ouders (verklaring DVZ, vraag 15 a). Zij maakt op geen enkele manier aannemelijk dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zou zijn verlopen, temeer nu haar bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal meermaals gevraagd werd of dit interview goed verlopen was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 4), waarop zij telkenmale geen opmerkingen formuleerde en zelf kort bij afsluiten van het onderhoud het interview ter sprake brengt, doch zonder opmerkingen te formuleren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 36).

Verzoekster voert ook aan dat zij niet werd geconfronteerd met haar tegenstrijdige verklaringen en haalt artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan. Dit artikel voorziet slechts in de verplichting om een verzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld, hetgeen overigens wel degelijk is gebeurd tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster.

Zo werd verzoekster geconfronteerd met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken wat betreft de overlijdensdatum van haar echtgenoot en de datum van het huwelijk met S. (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29, 30). Hoe dan ook moet opgemerkt worden dat in het verslag aan de Koning bij dit Koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat voormeld artikel 17 de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Verzoekster heeft overigens door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van onderhavig beroep de mogelijkheid gehad om te reageren op alle vastgestelde tegenstrijdigheden. Zij slaagt er echter niet in om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren dan wel te weerleggen, zoals verder ook zal blijken.

De argumentatie dat zij de precieze datum van haar huwelijk niet meer weet, behalve dan dat het in april heeft plaatsgevonden, kan ook niet overtuigen. Er kan immers worden verwacht dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Aangezien het voor verzoekster om een gedwongen huwelijk zou gaan, dat zij later is ontvlucht, mag wel degelijk worden verwacht dat zij hier precieze en eensluidende verklaringen over kan afleggen.

Waar wat de vertaling van data of cijfers betreft in het verzoekschrift gevraagd wordt om inschikkelijkheid van de Raad omdat de tolk niet hetzelfde Yoruba sprak als verzoekster, wordt gewezen op wat reeds eerder desbetreffend werd gesteld. De Raad stelt vast dat verzoekster meermaals de gelegenheid had om dit probleem aan te kaarten te meer het tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk was geworden dat het tolken naar het Nederlands door de tolk niet vlot verliep. Zo bevestigde verzoekster zowel bij aanvang van het persoonlijk onderhoud als bij het afsluiten ervan dat zij de tolk die met haar Yoruba sprak goed begreep (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 36) en maakte zij over het begrijpen van de tolk geen enkele opmerking op het ogenblik dat haar werd uitgelegd dat de *protection officer* het Nederlands van de tolk niet goed begreep. Dit was echter een uitgelezen kans om een eventueel communicatieprobleem aan te kaarten bij de *protection officer*. Aangezien verzoekster hiervan geen enkele melding maakte en zelfs tot tweemaal toe bevestigde de tolk te hebben begrepen, kan zij dit achteraf niet meer op geloofwaardige wijze aanvoeren.

De stelling dat de getallen in Yoruba nogal ingewikkeld zijn met een voorbeeld dat wordt gegeven over de leeftijd waarop verzoekster met haar eerste echtgenoot trouwde "*Bijvoorbeeld, het getal 17 wordt in het Yoruba uitgesproken als "metta di logue" (fonetiek). Wat betekent 20 min drie (20-3). Zo heeft de tolk zich vergist bij de vertaling van "metta di logue" als 19 jaar, toen verzoekster de leeftijd opgaf waarop zij met Ridwane was getrouwd. Zo begrijpen we dat de vertaling van de getallen niet vanzelfsprekend is, omdat de tolk de getallen die in een andere Yoruba-taal worden gegeven, moet begrijpen en geen fouten mag maken bij de berekening.*" (eigen onderlijning) kan ook niet overtuigen.

Hieruit blijkt dat verzoekster de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die volgens haar een ander Yoruba sprak dan zij, verwijt zich te hebben vergist met de vertaling van "*metta di logue*" als 19 jaar.

De Raad stelt vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij 19 jaar was toen zij met haar neef en eerste echtgenoot huwde (Vragenlijst, vraag 3.8). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoekster echter dat zij toen 17 jaar oud was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Bijgevolg kan een dergelijke argumentatie niet worden aangewend om de vertaling van de tolk op het Commissariaat-generaal in een slecht daglicht te plaatsen. Overigens wordt het voorbeeld dat wordt weergegeven inzake de moeilijkheid van de getallen en verschillen in vertaling niet objectief gestaafd, waardoor het opnieuw niets meer is dan slechts een bewering van verzoekster.

Met de argumentatie dat de analyse van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen veel te overhaast en subjectief is inzake het geld dat S. aan haar gaf en de uitleg dat hij haar dit geld gaf om haar op een of andere manier af te kopen, dat deze som niet veel voorstelde voor hem, omdat hij een groot zakenman was en hij zo kon doen wat hij wilde met verzoekster aangezien zij hem nu toebehoorde, doet verzoekster geen afbreuk aan de desbetreffende gedane vaststellingen. Opnieuw zijn dit slechts *post factum* verklaringen. De in de bestreden beslissing omstandig gemotiveerde vaststellingen, die pertinent zijn en steun vinden in het dossier blijven dan ook gehandhaafd.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen inzake de leefomstandigheden bij haar eerste huwelijk kiest verzoekster in het verzoekschrift voor haar verklaringen die zij aflegde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zij verduidelijkt hierbij dat zij genoten heeft van het huwelijk met haar neef, die haar respecteerde. Volgens verzoekster heeft de Dienst Vreemdelingenzaken zich vergist en verward werd met haar tweede huwelijk waarbij zij vaak naar huis is gevlucht.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het verzoekster zelf was op de Dienst Vreemdelingenzaken die verklaarde dat zij geslagen werd door haar eerste man, zijnde haar neef (Vragenlijst, vraag 3.8) en dat verzoekster geenszins concreet maakt op welke wijze de Dienst Vreemdelingenzaken zich zou vergist kunnen hebben. Ook beperkt verzoekster zich in onderhavig verzoekschrift slechts tot het volharden in haar verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen. Deze keuze heft de vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet op. Hoe dan ook moet opgemerkt worden dat in het verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat voormeld

artikel 17 de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd, waar verzoekster opgemerkt dat zij niet met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd in de zin van voormeld artikel 17.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden wat de verblijfplaats van haar dochter, ontkent verzoekster het ooit over de vriend van haar tante te hebben gehad en verwijst zij opnieuw naar de omstandigheden van de "hoorzittingen" op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoekster brengt opnieuw geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat zij haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden diende af te leggen en zij onder druk werd gezet om niet in detail te treden. Meer nog, verzoekster gaf spontaan zelf een gedetailleerde verklaring met name de verblijfplaats van haar dochter, zijnde bij een vriend van haar tante in Agata (verklaring DVZ, vraag 16). Zij maakt op geen enkele manier aannemelijk dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zou zijn verlopen, temeer nu haar bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal meermaals gevraagd werd of dit interview goed verlopen was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 4), waarop zij telkenmale geen opmerkingen formuleerde en zelf kort bij afsluiten van het onderhoud het interview ter sprake brengt, doch zonder opmerkingen te formuleren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 36).

De stelling in het verzoekschrift verbaasd te zijn dat de tolk op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vertaald heeft dat haar dochter bij de broer van haar vader verbleef, maar dat het diens zuster moest zijn, is irrelevant. In de bestreden beslissing gaat het immers over de tegenstrijdigheid van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken met deze van op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hoewel desbetreffend ter verklaring opnieuw verwezen wordt naar de onbekwaamheid van de tolk gelet op het feit dat deze eerder broer en zus niet correct vertaald had, dient erop te worden gewezen dat verzoekster niet heeft aangetoond dat er enige vertalingsfout door de tolk werd gemaakt (zie *supra*). Opnieuw is de versie van de feiten die verzoekster in het verzoekschrift niet meer dan een *post factum* verklaring, die geheel niet bij machte is de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. Ook het argument dat deze versie hetgeen is wat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud probeerde uit te leggen, kan niet overtuigen. Tijdens het persoonlijk onderhoud sprak verzoekster immers niet over de zus van de vader van haar dochter. Uit de door verzoekster zelf aangehaalde citaten uit de notities van haar persoonlijk onderhoud, blijkt dat zij het had over de "*de mensen van haar vader*", zonder nadere specificatie, wanneer wel degelijk specifiek gevraagd werd wie er voor haar zorgde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28). Bovendien werd er vervolgens gevraagd waar haar dochter verbleef nadat haar echtgenoot stierf, waarop zij opnieuw zeer vaag antwoordde "*We waren alleen samen toen de vader stierf. Ik was nog bij hem. Nadat ik wegging, weigerden ze dat ik mijn dochter meenam om naar het huis van mijn vader te gaan. Ik liet haar daar.*" Indien verzoeksters dochter bij de zus van haar vader verbleef had zij in die zin tot tweemaal toe kunnen antwoorden. In het verzoekschrift laten gelden dat de *protection officer* had moeten doorvragen, is de eigen verantwoordelijkheid volledig afschuiven.

Waar verzoekster opnieuw verwijst naar het ontbreken van confrontatie met haar verklaringen inzake haar paspoort en naar artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet opnieuw worden opgemerkt dat dit artikel 17 de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of omissie waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd.

Het algemene betoog in het verzoekschrift "*Ze verklaart dat ze inderdaad in 2015 een paspoort heeft gemaakt. Het was alleen maar voor haar zekerheid. Verzoekster legt uit dat dit in Afrika vaak gebeurt omdat het leven er onstabiel is. Je kunt alles verwachten. Veel mensen maken een paspoort als voorzorgsmaatregel zonder het daarna noodzakelijkerwijs te gebruiken. Verzoekster is niet met haar paspoort vertrokken omdat zij 's nachts uit het huis van Sadiku is gevlucht. Hij had kennis van dit paspoort. Daarom wilde zij het niet meenemen, om Sadiku's verdenkingen over een eventueel vertrek uit het land niet te wekken. Om die reden is verzoekster in België aangekomen dankzij een smokkelaar en niet met gebruikmaking van haar paspoort. Zij heeft dus niet gelogen of informatie achtergehouden voor de Belgische autoriteiten. Wat de aanvraag voor een visum voor Frankrijk in 2016 betreft, legt verzoekster uit dat dit de periode was waarin haar vader al zeer benauwd was over een tweede huwelijk. Het was erg stressvol voor haar. Samen met haartante kwamen zij op het idee om een visum voor Frankrijk aan te vragen. Haar tante nam toen contact op met een smokkelaar (dezelfde die haar 2 jaar later zou helpen het land te verlaten) die de regelingen trof. De smokkelaar zou de tante van verzoekster hebben verteld*

dat de aanvraag voor een Frans visum was geweigerd. Indien het visum was aanvaard, zou verzoekster Benin reeds in 2016 hebben verlaten. Met betrekking tot haar verklaringen inzake haar paspoort en de vaststellingen dienaangaande, stelt de Raad vast dat verzoekster opnieuw niet verder komt dan *post factum* verklaringen, teneinde de gedane vaststellingen en verklaringen toch verenigbaar met elkaar te maken. Het blijft frappant dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen gaf een rood paspoort te hebben ontvangen en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nagenoeg alle vragen over het paspoort ontwijkt te meer uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster een Benins paspoort heeft, dit heeft aangevraagd in 2015 en dat hiermee een visum voor Frankrijk werd aangevraagd in 2016. De argumenten in het verzoekschrift namelijk dat zij in 2015 een paspoort heeft gemaakt voor de zekerheid, dat zij zonder dit paspoort is vertrokken omdat zij bij S. geen argwaan wilde wekken, dat zij samen met haar tante besloot om een visum voor Frankrijk aan te vragen ten tijde van de periode waarin *“haar vader al zeer benauwd was voor een tweede huwelijk”* en dat zij indien het visum aanvaard was geweest zij Benin al sneller zou hebben verlaten, kunnen geheel niet overtuigen. Zij stelt immers dat indien zij met de tegenstrijdigheden inzake haar paspoort geconfronteerd was deze argumentatie eerder had kunnen laten gelden, doch gaat er opnieuw aan voorbij dat de commissaris-generaal niet verplicht was haar hiermee te confronteren. De commissaris-generaal heeft overigens herhaaldelijk vragen gesteld rond dit paspoort (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34), waardoor zij afdoende gelegenheid heeft gehad om deze elementen op dat moment ten berde te brengen, maar koos er telkens zelf voor hierop ontwijkende antwoorden te formuleren.

Verzoekster wijst tot slot nog op de moeilijke omstandigheden waarin het onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft plaatsgevonden aangezien zij met haar twee kinderen ter plaatse was en er in de notities van het onderhoud talrijke passages zijn opgenomen waaruit blijkt dat deze kinderen de *protection officer* stoorden. Uit de notities blijkt inderdaad dat de kinderen van verzoekster tijdens het onderhoud nadrukkelijk aanwezig waren. Hieruit blijkt echter niet dat verzoekster niet in staat zou geweest zijn haar verklaringen af te leggen en antwoorden te formuleren op de gestelde vragen. Verzoekster toont ook niet concreet aan op welke wijze de nadrukkelijke aanwezigheid van haar kinderen haar verhinderd zou hebben om correcte en duidelijke verklaringen af te leggen, noch op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing.

Het komt aan de verzoekende partij toe om de voormelden motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Benin sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF